

[Jytte Røge.]

at barnet her får en bedre undervisning end i folkeskolen.

Erfaringen siger mig, at dette hidtil også har været rigtigt. Forældre forventer, at når de betaler ekstra skolepenge, så skal deres barn sandelig også lære noget. Lærerne må derfor leve op til denne forventning fra forældreside og gøre sig umage for, at deres undervisning bliver så effektiv som muligt, samtidig med at kravene til børnene skærpes.

Jeg kommer i denne forbindelse til at tænke på skolesagen i Gladsaxe, hvor forældre har taget to klasser ud af folkeskolen, fordi undervisningen var så ringe, at børnene lå 2-3 år bagefter sammenlignet med børn i andre skoler. Dette eksempel viser tydeligt, at forældre ikke ser på de ydre rammer, her er en fin skole til adskillige millioner, men på kvaliteten af undervisningen, som herefter er blevet betydelig bedre, selv om den foregår omkring et spisebord ude i hjemmene.

I redegørelsen fra det arbejdsudvalg, som har beskæftiget sig med de private skolers økonomi, har jeg især hæftet mig ved lærerskematimeforbruget. Arbejdsgruppen har påvist, at statstilskuddet pr. elev til de private skoler er mindre end det gennemsnitlige offentlige driftstilskud pr. elev i folkeskolen, men at de private skolers udgifter til lærerløn pr. elev er højere end folkeskolens på grund af de private skolers større lærerskematimeforbrug. Når privatskolerne alligevel ikke som helhed har så høje gennemsnitsudgifter pr. elev, skyldes det besparelser på andre områder, bl. a. ved mindre specialundervisning.

Ifølge lovforslagets § 3 kan skolen henvise elever til specialundervisning ved en anden friskole eller privatskole. Da der ude i kommunerne kan være langt mellem de private skoler, kan en elev risikere at blive henvist til specialundervisning i en folkeskole og således få hele sin undervisning henlagt til folkeskolen. Jeg kan forestille mig, at det ikke er efter forældrenes ønsker. Derfor tror jeg ikke på, at folkeskolens forøgede specialundervisning vil få den afsmittende virkning på privatskolerne, som arbejdsgruppen frygter. Derfor ser vi heller ingen grund til at ændre på den nugældende ordning, der stiller skolen frit med hensyn til forbruget af lærerskematimer. Man må have lov til at antage, at den bedre undervisning i den private skole for en stor del skyldes det

højere forbrug af lærerskematimer. Når man nu vil lægge loft over dette, leder det unægtelig tanken hen på, at kan børnene ikke lære noget i folkeskolen, så skal de sandelig heller ikke have lov til at lære noget i den private skole.

Efter fremskridtspartiets mening har den skolepsykologiske virksomhed efterhånden udviklet sig i en for skolen og samfundet uheldig retning. Det er derfor vort mål at begrænse denne aktivitet mest muligt, og vi tolker lovforslagets § 3, stk. 3, sådan, at en friskole eller privatskole selv kan afgøre, om man vil have skolepsykologisk bistand eller ej.

Vi er glade for at konstatere, at anerkendte privatlekturer kan videreføres som private grundskolekursus.

Det havde været lykkeligt, om fremskridtspartiet havde kunnet stemme for lovforslaget, men da indholdet er afpasset efter folkeskoleloven, hvis vedtagelse vi ikke stod bag ved, kan vi heller ikke stemme for dette lovforslag.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det slog mig, da jeg lyttede til to af de første indlæg, hr. Erling Olsens og hr. Bertel Haarders, at når vi har en debat om de frie skoler, så har vi hver især vores udgangspunkt. Der er nogle, der har udgangspunkt i og kendskab til de private byskolers forhold, og der er andre – og til dem hører jeg selv – der har det i friskolerne på landet. Jeg tror, vi har et lidt forskelligt forhold til begrebet privatskoler og friskoler, alt efter hvilket udgangspunkt vi har for debatten.

Det er væsentligt, synes jeg, at notere, og det gør jeg også i forbindelse med lovforslaget, at der stadig er – og jeg vil gerne sige, det overrasker mig ikke – en betydelig forståelse for de frie skolers vilkår og forhold også i undervisningsministeriet. Det synes jeg er værd at notere. Det er godt for de frie skolers folk at se, at det forholder sig sådan.

I samme åndedrag skal det også siges, at jeg tror ikke, man møder folk i de frie skoler, som ikke absolut er interesseret i at være tilbageholdende, når det drejer sig om at udnytte de offentlige tilskudsmuligheder. På den baggrund er det mig lidt imod, at vi skrider til en handling, der skærper kravene til de frie skoler. Specielt er det mig imod, at vi indfører et system, som tilsyneladende absolut er velanven-